

РЕШЕНИЕ

№ 5296

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ралица Мравкова, като разгледа дело номер **7642** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 24.06.2020 г. по НАХД № 15183/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-и състав. С решението се потвърждава наказателно постановление /НП/ № Р-10-777/28.08.2019 г. на Заместник-председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането /КЗ/ и § 1, т. 51 от ДР във връзка с чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касаторът излага твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Оспорва извода, че деянието е извършено в условията на повторност. В този смисъл липсва описание на нарушението като повторно в акта за установяването му. Сочи, че неправилно е определена датата на осъществяване на деянието, като не била спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН. Нарушена била разпоредбата на чл. 12 ЗАНН при определяне размера на наказанието. Приложение намирал институтът на освобождаване от отговорност по чл. 28 ЗАНН,

тъй като към момента на съставяне на АУАН застрахователното обезщетение било изплатено изцяло на потребителя. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Алтернативно – НП да бъде изменено, като се преквалифицира нарушението от чл. 644, ал. 2 КЗ на чл. 644, ал. 1, т. 1 КЗ и бъде наложена имуществена санкция в минимален размер.

В съдебно заседание ответникът - КФН, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е депозирана в СРС от надлежно процесуално легитимирана страна в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното решение /чл. 211, ал. 1 от АПК/. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са извършени от компетентните контролни органи.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: служители на КФН извършват проверка на дружеството застраховател – ЗД [фирма], при която констатира, че е заведена щета по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на 08.05.2018 г., на която дата са представени относими към щетата документи и е извършен оглед на автомобила. На 30.05.2018 г. било представено удостоверение за банкова сметка, по която да бъде изплатено застрахователното обезщетение. В срока от 31.05.2018 г. до 20.06.2018 г. изплащане на застрахователно обезщетение не било извършено. Представено е копие от платежно нареждане от 22.05.2019 г. относно плащане на определено застрахователно обезщетение по заведената щета. За извършено на 21.06.2018 г. нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ – неизясняване в 15-дневен срок /работни дни/, при условията на „повторност“, се ангажира отговорността на застрахователното дружество и се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4000 /четири хиляди/ лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с § 1, т. 51 ДР КЗ. Съставен е АУАН № Р-06-630/16.07.2019 г. – предпоставка за налагане на горепосоченото административно наказание „имуществена санкция“ с НП № Р-10-777/28.08.2019 г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

С разпоредбите на чл. 106-чл. 108 КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и

изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективиран мотивиран отказ за плащането. Не се оспорва, че към дата 30.05.2018 г. са представени всички относими документи. От този момент започва да тече и 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 КЗ. Правилно АНО и СРС са посочили, че законоустановеният срок за произнасяне по претенцията изтича на 20.06.2018 г. и считано от 21.06.2018 г. дружеството е в неизпълнение. Периодът на извършване на деянието е определяем, доколкото се сочи изплащане на застрахователно обезщетение на 22.05.2019 г. Нарушена е разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, доколкото същата въвежда кумулативно изпълнението на двете задължения от застрахователя в 15-дневен срок /работни дни/ – както да определи размера на обезщетението, така и да го изплати. Нарушението и нарушителят са открити към момента, в който е депозирано писмото от дружеството в КФН, с което се предоставят наличните по щетата документи, информация за нейното завеждане и изплащането на съответното обезщетение. Считано от 28.05.2019 г., започва да тече тримесечният срок за съставянето на акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс /абсолютната погасителна давност/. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неправилно подвеждане на осъществилите се факти под нормата на чл. 108, ал. 1 КЗ във връзка с чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

В случая е налице и повторност по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, с оглед на което правилно е ангажирана отговорността на дружеството съгласно чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ. При повторно нарушение по чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ на юридическите лица се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 2000 до 40 000 лева. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В конкретния случай цитирано в оспореното НП е НП № Р-10-469/27.06.2017 г., влязло в сила на 23.03.2018 г., видно от което за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ е наложена имуществена санкция на дружеството касатор. НП № Р-10-469/27.06.2017 г. е оставено в сила с решение на СРС, който съдебен акт е оставен в сила с решение по дело № 880/2018 г. на АССГ. В едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение, на 21.06.2018 г. е извършено деяние – елемент от състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 КЗ във връзка с чл. 6 ЗАНН. Във връзка с горното не се споделят твърденията, изложени в касационната жалба, че се касае за различни по вид нарушения и че не е налице институтът на повторност на процесното деяние.

Не се приемат като основателни доводите на касатора, че повторността е елемент от състава на правонарушението. Напротив – дали едно деяние е повторно или не е релевантно обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е съставът на нарушението, което в случая е безспорно установено. Касаторът неправилно сочи, че е допуснато съществено процесуално нарушение поради описание на процесното деяние като повторно едва с оспорваното НП. С разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не се поставя изискване да бъде посочена санкционната разпоредба, която следва да бъде приложена, както и видът и размерът на наказанието. Изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието по чл. 108, ал. 1 от КЗ е спазено при съставяне на АУАН №

Р-06-630/16.07.2019 г. С чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН към тези елементи /чл. 42, т. 3-т. 5 от ЗАНН/ се допълват видът и размерът на наказанието, за определянето на което е от значение дали деянието е повторно или не, съответно дали същото е извършено от физическо или юридическо лице. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставяне на АУАН, съобразявайки се и с разпоредбата на чл. 27, ал. 3 във връзка с ал. 1 от ЗАНН за определяне на по-тежко наказание при отегчаващи обстоятелства, вкл. и при повторност на деянието. Съдът намира, че с процесното НП на ЗД [фирма] е наложено законосъобразно и явно справедливо, в предвидения от законодателя размер, административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 644, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ.

Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове, и при спазване целта на закона, изведена в чл. 2 от КЗ. Нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, на просто извършване, тъй като законодателят не е предвидил в състава му настъпването на вредни последици, което обуславя и ирелевантността на липсата на такива. Не е относимо и обстоятелството, че по застрахователната претенция е извършено плащане /22.05.2019 г./ преди съставянето на АУАН. Забавата на плащането е около 11 месеца след изтичането на срока, в който е следвало да се извърши то. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, в която посока е и утвърдилата се съдебна практика. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение. Наред с това касаторът е юридическо лице-търговец /чл. 63 и чл. 64 от Търговския закон/, т.е. субект, който по занятие извършва търговска дейност /чл. 1, ал. 1 ТЗ/. Съобразена е и нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

Предвид липсата на касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от НПК касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.06.2020 г. по НАХД № 15183/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: